

Μηνιαία Έκδοση

I.N. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Μοναγρούλλι

Ετος7ο , Αρ. Τεύχος 8ο , Μάρτιος 2014

«Ο ΤΗΡΩΝ»

<http://o-tiron.blogspot.com>

ΠΡΟΣΟΧΗ στα μεγαλά

ΝΑ ΤΑ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΩΝΠΟΣΧΟΙΝΙΑ!

ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΝΑ ΤΑ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ!

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΛΟΓΙΑ, ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΔΩΡΑ,

ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΥΧΕΣ, ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΜΕΤΑΝΟΙΕΣ,

ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΚΑΝΟΝΕΣ

(ΠΛΗΝ ΤΟΥ ΕΝΟΣ, ΕΚΕΙΝΟΥ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ),

ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΥΣΕΒΕΙΕΣ, ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΡΕΤΕΣ,

ΚΑΙ ΠΡΙΝ ΑΠ' ΟΛΑ

ΚΑΙ ΠΑΝΩ ΑΠ' ΟΛΑ,

ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΣΙΓΟΥΡΙΕΣ!

ΠΡΟΙΚΟΝΙΗΣΟΥ ΙΩΑΝΝΗΦ

Μηνιαία Ἔκδοση

I.N. Άγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος

Ἐτος 7^{ον} - Τεῦχος 8^ο

Μάρτιος 2014

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ιδιοκτήτης:

I.N. Άγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος

Μοναγρούλλι –Λεμεσός

Τήλ./Φάξ: 25632879.

Εφημέριος:

Πρεσβ. Γεώργιος Κόρτας,
Τήλ.: 97668822

Παρεκκλήσια:

(α) Άγίων Αναργύρων

(β) Άγίας Παρασκευῆς

Ιδιαίτερες ευχαριστίες ἀνήκουν στό τυπογραφεῖο **Χριστάκη Χαραλάμπους**, τό ὅποιο ἀνέλαβε τά ἔξοδα τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ. Στα κείμενα διατηρείται η ορθογραφία των συγγραφέων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μακριά από τη ζήλια	3
Η Κυριακή της συγχωρήσης	4
Σκέπασε για να σκεπαστείς	6
Συγχώρεση	7
Όσο πιο πολύ γκρινιάζεις, τόσο πιο πολύ αργεί	8
Τον Κύριο επιθυμώ	9
Η Επανάσταση δεν έγινε μονάχα το '21	10
Ημερολόγιο και Ανακοινώσεις	12

ΚΑΛΟ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΤΡΙΩΔΙΟ

«ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ ΑΝΟΙΖΟΝ ΜΟΙ ΠΥΛΑΣ, ΖΩΟΔΟΤΑ...»

«Στερέωσον, Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου,
σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου,
ὅτι μόνος Ἅγιος ὑπάρχεις καὶ
Κύριος».

(Ειρμός Γ' ωδής Μεγάλου
Κανόνος)

Μακριά από τη ζήλια

Όλα γίνονται στο φθονερό άνθρωπο. Εγώ τα έζησα. Οι άνθρωποι με είχαν για καλό και ερχόντουσαν πολλοί για να εξομολογηθούν. Και μου τα έλεγαν με ειλικρίνεια. Μακριά από αυτά τα γυναικίστικα παράπονα. Το Χριστό, μωρέ, το Χριστό να αγαπήσουμε με πάθος, με θείο έρωτα.

Ευτυχισμένος ο μοναχός που έμαθε να αγαπάει όλους μυστικά. Δεν ζητά από τους άλλους αγάπη, ούτε τον νοιάζει να τον αγαπούν. Εσύ αγάπα όλους, και προσεύχου μυστικά μέσα σου. Ξέχυνε την αγάπη σου προς όλους.

Και θα έλθει ώρα που θα αγαπάς αβίαστα. Και θα νιώθεις, ότι όλοι σ' αγαπούν. Ένα κοσμικό τραγούδι λέει: «Μη μου ζητάς να σ' αγαπώ. Η αγάπη δεν ζητιέται. Μέσα στα φύλλα της καρδιάς μονάχη της γεννιέται». Πάρ' το πνευματικά.

Εσύ σκόρπια φυσικά, από την καρδιά σου, την αγάπη του Χριστού.

Μερικοί μοναχοί, ιδίως γυναίκες, λένε:

- Μ' αγαπάς;
- Γιατί δεν μ' αγαπάς;

Πω πω! Πόσο μακριά είναι από την αγάπη του Χριστού! Φτώχεια, πνευματική φτώχεια. Μη σε νοιάζει αν σ' αγαπούν. Εσύ μόνο ξεχείλιζε από αγάπη Χριστού προς όλους. Και τότε μυστικά έρχεται μια μεταβολή, μια αλλαγή σ' όλο το σύνολο. Αυτό που σου λέω είναι η καλύτερη ιεραποστολή. Εφάρμοσέ το και τηλεφώνησέ μου τα αποτελέσματα».

Άγιος Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης

Η Κυριακή της συγχωρήσης

Απόψε ξεκινά η Μεγάλη Τεσσαρακοστή, και το Ευαγγέλιο μας μιλάει με λόγια θείας ελπίδας αλλά και προειδοποιεί: Συγχωρείτε εκείνους που σφάλουν ενώπιον σας, συγχωρείτε, διότι διαφορετικά δεν θα συγχωρηθείτε. Η Βασιλεία του Θεού είναι βασιλεία αμοιβαίας αναγνώρισης, αμοιβαίας αποδοχής και αγάπης, στοιχείων που συμπίπτουν με τη χαρά της κοινωνίας, αλλά και της ετοιμότητας να σηκώνουμε ο ένας τα βάρη του άλλου.

Να συγχωρούμε αλλά πώς;
Από πού ξεκινά η συγνώμη;
Θα ήταν τόσο εύκολο,
πραγματικά θαυμάσιο, σν η
συγνώμη μπορούσε να
αρχίσει με μια τέτοια αλλαγή
της καρδίας, ώστε εκείνοι που
μας είναι απεχθείς να γίνουν
αγαπητοί, αυτά που μας
πόνεσαν να ξεχαστούν και
να μπορούμε να αρχίζουμε
απ' την αρχή σαν τίποτε να
μην έχει γίνει.

Κάτι τέτοιο όμως δεν μπορεί να γίνει! Τον πόνο του παρελθόντος τον νιώθουμε, δεν ξεχνιέται, δεν μπορούμε απλώς να ξαναρχίσουμε σαν να μην υπήρξε τίποτε προηγουμένως. Άλλα το νόημα της συγνώμης δεν είναι αυτό. Συγνώμη δεν σημαίνει λήθη· η λήθη δεν οδηγεί πουθενά. Αν ξεχάσουμε πως, για ποιο λόγο, κάτω από ποιες συνθήκες, λόγω ποιας αδυναμίας, σε ποιο σημείο έσφαλε, τότε τον αφήνουμε απροστάτευτο. Εκείνος που έκανε το λάθος πρέπει να προστατευθεί από ενδεχόμενη νέα πτώση. Αυτό που έκανε, οι λόγοι και οι συνθήκες της πτώσης του δεν θα πρέπει να ξεχαστούν, διότι από δω και πέρα έχει ανάγκη από τη δική μας στοχαστική, αγαπητική μέριμνα, ώστε να μη γλιστρήσει, να μην αμαρτήσει και πάλι.

Εδώ ακριβώς αρχίζει η συγνώμη: τη στιγμή κατά την οποία, αναγνωρίζοντας το εύθραυστο των άλλων, όπως αναγνωρίζω και το δικό μου, την ανάγκη τους για προστασία και βοήθεια, για ευσπλαχνία, είμαι προετοιμασμένος να φέρω μαζί

τους το φορτίο της αδυναμίας τους, το ευάλωτο της αμαρτωλότητας τους. Η συγνώμη αρχίζει τη στιγμή που αποφασίζω να ανέχομαι τους αδελφούς μου, χωρίς να περιμένω να αλλάξουν, να τους ανέχομαι όπως είναι, να κάνω ελαφρότερο το φορτίο τους, ώστε κάποτε η αλλαγή τους να καταστεί εφικτή.

Η προϋπόθεση πάντως της συγνώμης βρίσκεται μέσα μου: είναι η προθυμία μου να αναλάβω αυτόν τον σταυρό, αυτό το φορτίο, ώστε οι άλλοι να θεραπευθούν η τουλάχιστον να προστατευθούν έναντι του κακού. Αυτό είναι

κάτι που μπορεί να το κάνει ο καθένας, δεν χρειάζεται παρά μια στιγμή κατανόησης, αποφασιστικότητας και καλής θέλησης.

Όλοι μας έχουμε δίπλα μας ανθρώπους που δύσκολα ανεχόμαστε, που είναι αιτία ταλαιπωρίας, δυστυχίας και θυμού, μπορούμε να ακυρώσουμε

αυτόν τον θυμό και να ξεπεράσουμε τη δυστυχία αν κάνουμε το καθήκον μας, το καθήκον της ζωής μας, το έργο μας, που είναι να κουβαλούμε μαζί τους το φορτίο, να είμαστε αυτοί που, πληγωμένοι και προσβεβλημένοι και αποδιωγμένοι, θα στραφούμε προς τον Κύριο και θα πούμε: «Κύριε, συγχώρησε, γιατί δεν μνησικακώ, θέλω να γίνω και να παραμείνω στερεός μ' αυτόν τον άνθρωπο στην αδυναμία του και στην αμαρτωλότητα του. Δεν θα σταθώ κριτικά απέναντι του, κι αν εγώ δεν είμαι ικανός να το κάνω, κάνε το Εσύ για μένα: μη μου καταλογίσεις την κρίση, μη μου καταλογίσεις τη κατάκριση που με τραχύτητα πρόσφερα, μην υποστηρίξεις τον θυμό μου. Στάσου δίπλα μου σ' αυτόν που έσφαλε, επειδή αυτός η αυτή έχει ανάγκη βοηθείας, συγχωρήσεως και θεραπείας γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο».

Anthony Bloom
Στο φώς της Κρίσης του Θεού

Όσα συγχωρέσεις τόσα θα σου συγχωρηθούν. Ότι συγχωρήσεις αυτό θα σου συγχωρήσει. Αυτά, που θα σκεπάσεις και δεν θα τα κατακρίνεις, αυτά θα σκεπασθούν και σε σένα από τον Θεό. Αυτή με συντομία είναι η διδασκαλία των Αγίων Πατέρων, για την κατάκριση των άλλων. Δύσκολον άθλημα, όσον και μέγα. Γιατί πρέπει να γίνεται με όλη την καρδιά μας και όχι μόνον με ένα κομμάτι της.

Αντανακλά, πρέπει να αντανακλά και να καθοριστίζει την τελευταία πράξη του Θεανθρώπου Χριστού, πάνω στον Σταυρό, όπου συγχωρούσε τους σταυρωτές Του: «Πάτερ, ἀφες αυτοῖς ου γαρ οἶδασι τι ποιούσι» (Λουκ. ΚΓ' 34). Ας δούμε τι μας συμβουλεύουν σχετικώς τρεις Άγιοι της Εκκλησίας μας:

- «Ο Αββάς Ζήνων ἐλεγε στους αδελφούς: «Οποιος θέλει γρήγορα να εισακούσει ο Θεός την προσευχή του, όταν σηκωθεί και υψώσει τα χέρια του προς τον Θεόν, πριν από όλα και πριν από την ίδια του τη ψυχή, υπέρ των εχθρών του ας προσευχηθεί με όλο του το είναι. Έτσι, με αυτό το κατόρθωμα, οτι κι αν ζητήσει από τον Θεό, θα εισακουσθεί».

- Έλεγαν για τον Αββά Μακάριο τον Μεγάλο, τον Αιγύπτιο, ότι είχε γίνει, καθώς είναι γραμμένο, Θεός επίγειος. Πώς έγινε; Διότι, όπως ο Θεός σκεπάζει τον κόσμο, έτσι και ο Αββάς Μακάριος σκέπαζε τα ελαττώματα, όπου τα έβλεπε, σαν να μην τα έβλεπε, και τα άκουε, σαν να μην τα άκουε».

- Κάποιος αδελφός ερώτησε τον Αββά Ποιμένα λέγοντας: «Αν δω κάποιο φταιξιμό του αδελφού μου, και καλά θα κάμω να το σκεπάσω;» Και ο γέροντας του απάντησε: «Την ώρα που θα σκεπάσουμε το φταιξιμό του αδελφού μας, θα σκεπάσει και ο Θεός το δικό μας. Και την ώρα όπου θα φανερώσουμε το φταιξιμό του αδελφού, θα φανερώσει και ο Θεός το δικό μας».

Συγχώρεση

Είναι αδύνατο το έλεος Του σ' αυτόν που δεν έχει έλεος και συγχώρηση στον εχθρό του. Η συγχώρηση των αμαρτιών του ανθρώπου εξαρτάται εξ' ολοκλήρου από τη δική του συγχωρητικότητα προς τους εχθρούς. Πρέπει να πηγάζει από την καρδιά, την πίστη και την προσευχή του, « ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἔκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν» (Ματθ. 18, 35)

Είναι πολύ δύσκολο να ξεπεράσει τον εαυτό του ο άνθρωπος, γιατί συγχωράντας τον άλλο, καταπολεμά το εγώ του, ταπεινώνεται. Βέβαια, αυτό που είναι αδύνατο για τον άνθρωπο είναι δυνατό για το Θεό.

Ο Κύριος, δίνει την αγάπη σε εκείνον που με πόνο το ζητά, και ο άνθρωπος οφείλει να βάλει και τον δικό του αγώνα στην αγάπη αυτή.

Παντοτινά να θυμάται μετά δακρύων: «αυτός έπεσε σήμερα, εγώ αύριο. Αυτός μετανοεί και σώζεται, εγώ;», γιατί αυτό θα τον ταπεινώσει, και θα τον βοηθήσει να βρει την εσωτερική χαρά και ειρήνη και θα τον προστατεύσει από καινούργιες πτώσεις.

π.Γ.Κ

Όσο πιο πολύ γκρινιάζεις, τόσο πιο πολύ αργεί

Η σύζυγος αναπήρου ιατρού ήταν απελπισμένη, διότι ο άνδρας της είχε αποκτήσει πολύ κακές συνήθειες. Έπειτα από την εργασία του στο Νοσοκομείο, πήγαινε στο καφενείο και γύριζε στο σπίτι μετά τα μεσάνυχτα, αφήνοντας ολόκληρη την ημέρα μόνους, κι εκείνη και τα παιδιά τους, που σχεδόν δεν τον έβλεπαν. Διαμαρτυρόταν, του κακομιλούσε, κι εκείνος αντιδρούσε, γυρίζοντας στο σπίτι ακόμη πιο αργά.

Βρισκόταν σε αδιέξοδο.

Έμαθε για τον π. Πορφύριο και έσπευσε να τον συναντήσει. Όταν έφθασε στα Καλλίσια, ο ασθενής Γέροντας είχε κουραστεί πολύ και του ήταν αδύνατο πλέον να συνεχίσει. Κόσμος πολύς περίμενε έξω. Όταν έφθασε η κυρία και έμαθε ότι ο Γέροντας διέκοψε τις συναντήσεις, λυπήθηκε πολύ και ζώτησε φίλο μου, που γνώριζε την οικογένεια, τι μπορούσε να κάνει. Ο φίλος της συνέστησε να αποτολμήσει να ζητήσει απλή ευλογία του Γέροντα, δεδομένου ότι αυτή έχει κάνει θαύματα.

Η κυρία πλησίασε με πολλή αγωνία. Δεν πρόλαβε να πατήσει το σκαλοπάτι του κελιού του Γέροντα και άκουσε τη φωνή του: "Εσύ να περάσεις μέσα". Ο Γέροντας "έπιασε" την αγωνία της και έκρινε, όπως φάνηκε, ότι ήταν επείγουσα ανάγκη, παρά την εξάντλησή του, να βοηθήσει την οικογένεια της, που κλυδωνιζόταν. Την δέχθηκε "κατά πνευματικήν εξαίρεσιν". Όταν η κυρία βγήκε από το κελί του Γέροντα, το πρόσωπό της λαμποκοπούσε από χαρά. Μας εκμυστηρεύθηκε τα εξής: "Ο Γέροντας μου τα απεκάλυψε όλα. Μου είπε: Βλέπω τις αναπηρίες του, έχει κόμπλεξ και γι' αυτό ξενυχτά, για να το ξεχάσει. Καθώς εσύ συνεχώς του γκρινιάζεις, εκείνος δε θέλει να έρθει στο σπίτι και αργεί. Όσο πιο πολύ του γκρινιάζεις, τόσο πιο πολύ αργεί. Τώρα θα κάνεις το αντίθετο. Όσο πιο πολύ αργεί, τόσο πιο πολύ θα προσεύχεσαι γι' αυτόν, θα τον αγαπάς και θα τον περιποιείσαι. Έτσι, κι εκείνος θ' αλλάξει σιγά σιγά και θα τον τραβά όλο και πιο πολύ το σπίτι, η γυναίκα του, και τα παιδιά του. Και το πρόβλημά

σου θα λυθεί". Η κυρία σαν να ξύπνησε από κακό όνειρο, μονολογούσε: Τί ανόητη που ήμουν τόσο καιρό! Με την γκρίνια μου πήγαινα να καταστρέψω την οικογένειά μου και δεν το καταλάβαινα. Εφήρμοσε πιστά τις οδηγίες του Γέροντα και, σε σύντομο χρονικό διάστημα, κέρδισε το σύζυγό της.

Ανθολόγιο Συμβουλών
Αγίου Πορφυρίου, εκδ. Ι.Μονή Μεταμορφώσεως Μήλεσι

Τον Κύριο επιθυμώ

Τον Κύριο επιθυμώ...Εκείνον αναζητώ, ο οποίος πέθανε και αναστήθηκε για μας. Να με συγχωρήσετε, αδελφοί μου, μη με εμποδίσετε να φτάσω στη ζωή. Διότι ο Ιησούς είναι η ζωή των πιστών. Μη θελήσετε να πεθάνω. Διότι η χωρίς Χριστό ζωή είναι θάνατος. Εμένα που θέλω να ανήκω στο Θεό, μη με χαρίσετε στον κόσμο.

Αφήστε με να λάβω καθαρό φως. Όταν φτάσω εκεί θα γίνω άνθρωπος του Θεού. Επιτρέψτε μου να γίνω μιμητής του Πάθους του Χριστού του Θεού μου... Σας γράφω ζωντανός, επιθυμώντας να πεθάνω για το Χριστό.

Ο δικός μου έρωτας σταυρώθηκε και δεν υπάρχει μέσα μου φωτιά που να επιθυμεί κάτι, αλλά υπάρχει νερό ζωντανό, που αναπηδάει μέσα μου και μου λέει. Έλα στον Πατέρα.

Δεν ευχαριστιέμαι με τροφή φθιοράς, ούτε με τις ηδονές της ζωής αυτής. Θέλω τον άρτο του Θεού, τον άρτο τον ουράνιο, τον άρτο της ζωής, δηλαδή τη σάρκα του Ιησού Χριστού...και πιοτό θέλω το αίμα του, που είναι αθάνατη αγάπη και αιώνια ζωή.

Δεν θέλω πια να ζω σαν άνθρωπος...»
(Ιγνατίου, απόσπασμα επιστολής προς Ρωμαίους)

«Επιστολή του Ιωάννου Μακρυγιάννη προς τους Νέους»

«... Η Επανάσταση δεν έγινε μονάχα το '21...»

Αγαπητά μου Παιδιά,

Μαζί με πολλούς άλλους άξιους και γενναίγους Έλληνες πολεμήσαμε και λευτερώσαμε τούτο τον τόπο που πατάτε εσείς, και να στοχάζεστε πως τον λευτερώσαμε για σας που γεννηθήκατε σε πατρίδα ελεύθερη, γιατί εμείς λίγο την απολάψαμε, ότι, μόλις εδιώξαμε τους Τούρκους, αρχίσαμε να τρώμε ο ένας τον άλλον.

Μα ο Θεός, το έλεός του μεγάλο, δεν συνερίστη τα κρίματά μας και στέριωσε το έθνος, όπου καταφανίστηκε τόσους χρόνους στη σκλαβιά και ήρθε ο καιρός πάλι να δικαιωθεί. Ότι το δίκιο μας μάς το 'δινε ο Θεός και το χαλούσαμε εμείς. Κι απ' το λίγο που δεν προκάναμε να χαλάσουμε εστερεώθη το έθνος αυτό, που εγέννησε κι εσάς. Εσείς τώρα μάθατε και γράμματα, ότι σκολάσατε από τις αγγαρείες και τους κιντύνους και κατατρεγμούς οπού 'χαμεν εμείς – εγώ εμεγάλωσα αγράμματος, με άσπρα τα μαλλιά, όψιμος έπιασα κοντύλι στο χέρι μου. Και τα γράμματα που μάθατε σας δίδαξαν πως είστε Έλληνες και Χριστιανοί της Ορθόδοξης Ανατολικής Εκκλησίας. Αν ήθελ' εμείς, για να γλυτώσουμε από την τυραγγία και τα βάσανα, να γίνουμε Τούρκοι, όπως έγιναν καμπόσοι τότε, θα σας είχαν γεννημένους χανούμισσες κι όχι Ρωμαΐσσες Χριστιανές και με τούτο θα ήστενε κι εσείς Τούρκοι. Και θα παίρνατε πάνω σας και τα κρίματα του μολεμένου αυτού Έθνους, που εσώριασε τόσα αδικοχαμένων και ατιμασμένων κουφάρια απάνω στη γη.

Τώρα όμως ζείτε πάνω σε τούτο το ματωμένο και καπνισμένο χώμα και λογαριάζεστε Έλληνες Ορθόδοξοι Χριστιανοί και όσοι έχετε μέσα σας καρδιά και νου, το 'χετε για την πιο τρανή χαρά σας, κορώνα στο κεφάλι. Να μη

Θαρρείτε όμως πως έτσι κοιμηθήκαμε από βραδίς Τούρκοι και ξυπνήσαμε Έλληνες. Εχρειάστηκε να θυσιάσουμε αρετή καντάρια και κόπους και αίματα γι' αυτή την ελευθερία που έχετε εσείς. Ότι η επανάσταση δεν έγινε το '21 μονάχα κάθε ώρα και στιγμή από τότε που πήρε ο Αγαρηνός την Πόλη, με κάθε σφαγή και αρπαγή και ατιμία που σήκωνε ο σβέρκος του σκλάβου, για να προσκυνήσει και δεν προσκύναγε, γίνονταν μια επανάσταση. Κι όλες αυτές οι επαναστάσεις γνωστών και αγνώστων ήρωών της πίστης και της πατρίδος έτρεξαν σαν τα ρυάκια στο μεγάλο ράμμα και έτσι έγινε το '21 που ήθελε ο Θεός και μας έκανε λεύτερους.

Γι' αυτό, παιδιά μου, τέτοιες μέρες, που γιορτάζετε το σηκωμό του γένους, να μνημονεύετε αυτούς τους ήρωες που θυσίασαν και τη ζωή τους και το βιος τους για πίστη και πατρίδα κι άφησαν τις φαμίλιες τους γυμνές να διακονεύουν. Και τούτη την πίστη να τη λογαριάζετε ως ένα τζιβαΐρι που το κρατά ο άνθρωπος και περπατεί και φόβος είναι να μην του πέσει. Και η πατρίδα δεν είναι ενός ούτε ολίγων αλλά την έχουμε όλοι μαζί, ότι όλοι μαζί την ελευτερώσαμε.

Ωστε αν αμελήσετε την πίστιν όπου σας παραδώσαμεν Ορθόδοξην Ανατολικήν και σας την κλέψουν, αν πέσετε στες παραλυσίες και αφήσετε τα κάστρα αφύλακτα και σας τα πάρουν, ούτε να ζήσετε μπορείτε ούτε να πεθάνετε παρηγοριέστε, ότι θα βρείτε εκεί που θα πάτε τους γενναίγους πατέρες σας, το Διάκο, τον Υψηλάντη, τον Κολοκοτρώνη, το Δυσσέα, και θα σας ζητήσουν τα αίματα πίσω που χύθησαν για την ελευθερία της πατρίδος. Και καθώς τα αίματα δεν γυρίζουν πλέον, θε να είστε καταδικασμένοι. Όθεν, αγαπητά μου Ελληνόπουλα, κάνετε τα καλά σας και μη σκολάτε τις μετάνοιες σας για τούτη την άγια πατρίδα, τηράτε να 'χετε το νου καθαρό και Ορθόδοξο και το σώμα τυραννισμένο, για να αντέχει τους κόπους και να πηγαίνετε τούτες τις μέρες στους τάφους μας και να στοχάζεστε τα χρέη σας. Ότι εμείς από μέσ' απ' αυτούς τους τάφους μας μια μέρα θ' αναστηθούμε και θα σας κρίνουμε.

ΜΑΡΤΙΟΣ 2014

ΤΡΙΤΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ

ΠΕΜΠΤΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ

- Θεία Λειτουργία
- Εσπερινός
- Προηγιασμένη
- Χαιρετισμοί

Γερασίμου όσ. Ιορδανίτου, Παύλου & Ιουλιανής μαρτ. 4	Μάρκου όσ. Αθηναίου, Γεωργίου νεομ. ἐκ Ραμάνης, Κόνωνος όσιοιμ. 5	Τών ἐν Ἀμορίψ 42 Μαρτ., Μνήμη εύρ. Τιμίου Σταυρού 6	† Α' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ, Λαυρεντίου όσ. Μεγάρων, Έφραιμ, Βασιλέως, Εύγενιου κλπ. ιερομ. 7	† Θαύμα Κολλύβων Άγ. Θεοδώρου, Θεοφιλάκτου Νικομηδείας όσ. 8	† Α' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Ορθοδοξίας), Τών Άγιων 40 Μαρτύρων ἐν Σεβαστείᾳ 9	Καδράτου Κορίνθου, Άναστασίας τῆς Πατρικίας 10
Σωφρονίου Τεροσολύμων, Θεοδώρας Άρτης 11	Θεοφάνους όσίου ὀμολογητοῦ, Γρηγορίου Διαλόγου 12	Πουπλίου Άθηνῶν ιερομ., Άνακ. λειψάνων Νικηφόρου ΚΠόλεως 13	† Β' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ, Βενεδίκτου όσ., Εύσχημονος όμολ. Λαμψάκου 14	Αγαπίου & τῶν σύν αὐτῷ μ., Ἀριστοβύλου Βρετανίας, Μανουήλ νεομ. Κρητός 15	† Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Γρ. Παλαμᾶ), Σαβίνου, Τουλιανού μ., Χριστοδούλου όσ. ἐν Πάτμῳ 16	Άλεξιου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, Θεοστρίκτου όσίου τοῦ όμολ. 17
Κυριλλου Τεροσολύμων, Τροφίμου μαρτ., Άνανιος όσιοι 18	Χρυσάνθου & Δαρείας μαρτ., Δημητρίου Τορναρά νεομάρτ. 19	Τών ἐν Μ. Ἅγ. Σάββα ἄντρ. όσ., Νικήτα όμολ., Απολλωνιάδος, Μύρωνος νεομ. Κρητός 20	† Γ' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ, Θωμᾶ ΚΠόλεως, Ιακώβου όσ. όμολ., Μιχαὴλ τοῦ Εύρυτάνος νεομ. 21	Βασιλείου ιερομ., Καλλινίκης μ., Εύθυμιον νεομ. ἐκ Δημητσάνης 22	† Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Σταυροπροσκυνήσεως), Νίκωνος & 199 μαθητῶν μαρτ. 23	Άρτέμονος Σλευκείας, Παρθενίου Γ' ΚΠόλεως 24
† ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Ἐθνική Έορτη) 25	Σύναξις Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφανού όμολογητοῦ 26	Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκη, Φλιτζού & Λυδίας μαρτ. 27	† Δ' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ, Τλαρίωνος τοῦ νέον, Ἡρωδίνονος ἐκ τῶν Ο' ἀποστ. 28	Μάρκου Ἀρεθουσίων, Κυριλλου διακ. & τῶν σύν αὐτοῖς μαρτ. 29	† Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Ἰωάνν. Κλίμακος), Ιωάννου όσίου τῆς Κλίμακος 30	Υπατίου Γαγγρών, Ἀκακίου όμολ., Θεοφίλου Κρητός 31

● Νέα Σελίνη ● Πρώτο Τέταρτο ● Πανσέληνος ● Τελ. Τέταρτο

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- Οι ακολουθίες της Προηγιασμένης Θείας Λειτουργίας θα αρχίζουν η ώρα 6:30π.μ
- Η ακολουθία των Χαιρετισμών θα αρχίζει η ώρα 6:30μ

Παρακαλώ όποιος επιθυμεί αγιασμός στο σπίτι του ή τρισάγιο στο κοιμητήριο του χωριού να επικοινωνεί έγκαιρα με τον ιερέα της κοινότητας μας στο τηλέφωνο 97668822. Οι Εσπερινοί κατά το μήνα Μάρτιο θα ξεκινούν η ώρα 4.45μ.μ, η Θεία Λειτουργία η ώρα 6:30π.μ και τα Απόδειπνα η ώρα 6μ.μ

Η ποδοσφαιρική ομάδα των κατηχητικών μας συνάξεων Μονής – Μοναγρουλίου

Χορηγός: Κοινοτικό Συμβούλιο Μοναγρουλίου